вилимо парвеню, което
е приемливо едно над
все още прекаляването, но
нео помалата четиресет-
годишна аристокраци-
ра.

Мне стъмнява
презрителни взгляд
в Библиотеката — ши-
рока зала съ старинни
шкафове и витрини,
пълни съ редки кни-
ги. Станислав седи
едно почти прозрач-
но кресло до прозореца
и чете книги от Лорка.
При влизането ми
Мне той става от
креслото и прави